

NOVÉ NEBEZPEČÍ

Tom procházel důlní chodbou a Elena se držela těsně za ním. Konečně uviděli před sebou denní světlo. Před chvílí přemohli Malvelův ďábelský přízrak, Nixu, rozsévačku smrti. Tom doufal, že v temnotě chodby zanechá i vzpomínky na její děsivé proměny.

„Brzy budeme venku,“ oznámila Elena a utáhla si provaz obtočený kolem pasu. „A bude nám zase dobře.“

„Byla to obtížná výprava, ale nakonec jsme to dokázali,“ podotkl Tom.

„A máme první úlomek amuletu pro tvého otce. Sice nám jich chybí ještě pět,“ ušklíbla se dívka,“ ale stejně je to dobrý začátek, ne?“

„Nezdálo se ti, že otec vypadal silnější?“ zeptal se Tom dychtivě.

Elena přikývla.

Toma to potěšilo, vypadal šťastně. Vyrostl bez otce. Celé dětství nevěděl, jestli je jeho otec Taladon živ, nebo zahynul. Před dvěma dny se s otcem poprvé setkal tváří v tvář. Ke svému zděšení však poznal, že otec není skutečný. Stal se přízrakem, uvězněným Malvelovým zlým kouzlem mezi světem živých a říší duchů. Existovala jen jedna cesta, jak ho vysvobodit a vrátit mezi živé, a to najít šest úlomků avantijského amuletu a zase je spojit v jeden celek. Jedině Tom se mohl odvážit vydat se na takovou výpravu. Úkol nebyl snadný, každý úlomek byl totiž strážěn zlými přízraky.

Tom se dotkl prvního kousku amuletu, který měl připevněný na koženém poutku kolem krku. Otec jim prozradil, že další část amuletu

hlídá Equinus, neživý hřebec, zákeřnější a nebezpečnější, než by si kdo pomyslel.

„Nás nic nezastaví,“ řekl pevně Tom.

„Rozhodně, ničeho se nezalekneme,“ Elena odhodlaně přikývla. „Podívej, konečně ústí tunelu!“

Celí šťastní vyběhli ven a mžourali na světle. Vívalo je přátelské zařehání a veselý štěkot. Tomův hřebec Bouřlivák a Elenin vlk Šedivák se k nim rozběhli.

„Díky, že jsi na mě trpělivě čekal,“ popleskal Tom hřebce po černém krku.

„Myslím, že mají radost, že jsme se jim neztratili,“ smála se Elena. Šedivák kolem nich skákal radostí do kolečka a nadšeně ňafal.

„Teď, když jsme zase kompletní, se můžeme vydat na další výpravu,“ ulehčeně poznamenal Tom, napřáhl ruku a zavolal: „Mapa!“

Vzduch se zachvěl a objevila se Adurova mapa. Jejich úkolem bylo přemoci nehmotné přízraky, proto i mapa byla průhledná a visela v prostoru před nimi. Ukazovala šedivou Zapovězenou zemi.

„Tady jsme,“ ukázala Elena na ústí šachty ve skalách.

„A tudy musíme pokračovat,“ ukázal Tom, když se na mapě rozzářila linka a kroutila se až k lesu. „K tomu lesu na východě!“ Tom si cestu pečlivě prohlédl. Tam někde na ně čeká Equinus.

Tom otevřel kompas, který mu daroval otec, a odklopil víčko. *Pro mého syna*, bylo vyryto na vnitřní

straně. Znova ho ta slova zahřála u srdce. Nasměroval kompas k východu. „Máme před sebou dlouhou cestu. Budeme tam rychleji, když bude Bouřlivák cválat.“

Chlapec se vyšvihl do sedla, podal ruku Eleně a pomohl jí za sebe.

„A teď vpřed za novým dobrodružstvím!“ zvolala Elena a hlas se jí chvěl vzrušením. Tom věděl, že stejně jako on i Elena přemáhá obavy. Však už se na svých výpravách střetli s mnoha děsivými netvory.

Jaká překvapení je budou čekat tentokrát?

